

2. Берегой Т. А. Європейські стандарти регіональної політики та проблеми їх впровадження в Україні. Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. праць ДРІДУ. Випуск 2. (28). Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2007. С. 123– 130.
3. Єремєєва І. А. (2009). Проблеми формування ефективного іміджу в сучасній політології.
4. Сорос Дж. Джордж Сорос про глобалізацію. Київ: Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2002. 173 с.
5. Бжезінський З. К. Велика шахова дошка (Панування Америки та його геостратегічні імперативи). 2009. 280 с.
6. Чиж І. С. Інформаційний простір: як жити і діяти в ньому Українській державі. Стратегічна панорама. 2012. № 4. С. 156– 65.
7. Макаренко Є. А. Європейська інформаційна політика в добу інформаційного суспільства: перспективи для України. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2016. Випуск 59. Ч. I. С.153–160.
8. Бутузов В. М. Злочини у сфері використання електронно- обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електров'язку. Київ : Міністерство внутрішніх справ України, 2015. 87 с.
9. Шпортько О. Полепублічної політики. Політичний менеджмент. 2010. № 5 (44). С. 90–96.
10. Телешун С. О. Суспільні виклики та ефективна публічна влада: українські реалії. 2020. № 7–8. URL : <http://www.vidkryti-ochi.org.ua/2010/11/blog-post.html>.
11. Олійник О. В. Політико-правові аспекти формування інформаційного суспільства суверенної і незалежної держави. *Держава і право*. 2021. № 13. URL : <http://www.niss.gov.ua/book/Sosnin2.html>.

Тимур КУКАРІН

курсант ННІППФПНП

Елеонора СКИБА

професор кафедри гуманітарних
дисциплін та психології

поліцейської діяльності

Дніпровського державного

університету внутрішніх справ,

доктор філософських наук,

професор

ЗАСОБИ ЛОГІЧНОЇ АРГУМЕНТАЦІЇ У БОРОТБІ ІЗ ГЕНДЕРНО ЗУМОВЛЕНИМ НАСИЛЬСТВОМ

Для досягнення очікуваних результатів щодо успішної співпраці офіцерів громади та її мешканців при розробці методів, способів подолання дії та відтворення гендерної дискримінації слід спиратися на принцип системного аналізу. Офіцер поліції, що озброєний сучасним знанням із філософії, логіки вміє застосовувати у практичній роботі принцип плюралізму, що дозволяє

розглянути сучасну гендерну теорію як складний конструкт різноманітних елементів – інтелектуальних і соціальних. Виникаючи не з монолітного концепту, але з взаємозв'язку різних факторів і сил, гендерні концепти найкраще осягаються не як дискретні позиції, але як узгодженість різних течій, які іноді частково збігаються, іноді абсолютно відмінних.

Правоохоронець при вирішенні багатьох питань, що стосуються гендерних відносин або правопорушень, що мають опосередкований зв'язок із проблемами гендерної рівності має вміти аналізувати фундаментальні проблеми про рівність та гендерну рівність, про сенс буття та цінність справедливості у житті, про колективні та індивідуальні цінності, форми і можливості досягнення загального блага та ролі гуманістичних цінностей у цьому процесі.

Одним із дієвих інструментів, що допомагає сучасному правоохоронцю розуміти внутрішній сенс соціально-культурних змін є знання з логіки, які розвивають критичне мислення, креативний підхід до вирішення проблеми. Вміння критично аналізувати ситуацію допомагають у професійній діяльності розібратись із складними ситуаціями. Де підґрунтям є гендерна дискримінація. Використання різного роду умовиводів допомагає зрозуміти, що багаторічні дослідження у сфері гендеру та гендерної ідентичності радикально змінили маскулінно-нормативні терміни дискусії про реальність і цінність соціально-культурного досвіду для створення загальної картини світу і змусили визнати вплив гендерних відмінностей на соціальні інститути. Поліція у сучасному світі має вирішувати безліч проблем і всі вони посідають однаково чимне місце серед цінностей важливих для виживання людини у сучасному світі. Поінформованість представників поліції із найкращими світовими здобутками у цій сфері допомагає збагачувати світосприйняття світу, розвиває навички критичного мислення, спонукає бачити внутрішню логіку розвитку подій та привчає прогнозувати наслідки тих чи інших інноваційних ініціатив, які мають бути запропоновані поліцією суспільству. Юридична логіка має неабиякий вплив на розвиток логічної культури юриста. В сучасній логічній практиці широко використовується весь арсенал логічних засобів: визначення (юридичних понять), поділ (наприклад, класифікація злочинів), версія (як вид гіпотези), умовивід (наприклад, під час винесення вироку), доведення та спростування (наприклад, під час досудового розслідування та судового розгляду). Саме юристи, з огляду на власні професійні особливості, зазвичай використовують норми права, і причетні до реальних життєвих випадків, які необхідно порівнювати.

Юридична логіка відіграє провідну роль у формуванні логічної культури мислення юриста, адже вона допомагають юристам чітко й послідовно формулювати думки, уникати помилок у міркуваннях, робити обґрунтовані висновки, а знання логічних методів дозволяють їм аналізувати юридичні факти, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, давати кваліфікацію діянь.

Знання та компетенції набуті у процесі вивчення юридичної логіки у правничій діяльності юриста розвивають аналітичні здібності, тобто надають можливість логічно мислити, глибоко й детально досліджувати правові питання, знаходити суперечності в законодавстві, виявляти недоліки в правозастосовній практиці; формують культуру мови, тобто правильно й чітко формулювати правові норми, акти правозастосування, юридичні документи; підвищують рівень правової культури та сприяє розвитку особистості юриста, що дає можливість розвитку критичного мислення, аналітичних здібностей, вміння аргументувати свою позицію, вести дискусію. Змістовну основу формально-логічної культури мислення юристів, яка утворюється і розвивається засобами формальної логіки, складає глибоке знання таких компонентів як формально-логічні принципи та закони, що служать відправним пунктом для реалізації вимог логіки в юридичній практиці; форми абстрактного мислення, озброює правоохоронця знанням про поняття, судження, умовиводи, що допомагають розробити гіпотези або теорії у професійній діяльності; знайомлять із методами пізнання і виявлення логічних зв'язків, які мають формально-логічну природу навчають оперувати такими логічними операціями як узагальнення, обмеження, визначення і ділення понять, перетворення суджень; упорядковують розуміння сукупності численних правил і вимог, які впливають з формально-логічних законів, структури думки, методів побудови суджень; ознайомлюють із засобами, прийоми і способами забезпечення доказовості і переконливості юридичної теорії і практики, професійної мови; застерігають від можливих логічних помилок умисного (софістичного) чи неумисного (паралогічного) характеру.

Володіння набутими знаннями підвищує загальний рівень правосвідомості. Отже, знання формальної логіки допомагає правоохоронцю під час виконання у професійних обов'язків свідомо використовувати та застосувати у своїй діяльності принципи правильного мислення, чітко формулювати структуровану і переконливу думку, самостійно мислити, розвивати і дисциплінувати свої розумові здібності, удосконалювати формальний апарат мислення; розвивати логічну та аргументовану професійну мову забезпечувати її наукову та законодавчу переконливість; логічно правильно складати офіційні юридичні документи: протоколи, акти, висновки, огляди, накази, директиви; розуміти та пояснювати складні політикоправові явища та процеси; розкривати суперечності у свідченнях потерпілого, свідка, обвинуваченого; спростовувати необґрунтовані аргументи своїх опонентів; розробляти судово-слідчі версії; складати логічно витриманий план огляду місця події; сформулювати вміння захищати свої переконання, використати можливість логічних засобів в аргументованому відстоюванні світоглядних позицій і методологічних установок.

Отже, юридична логіка є важливим інструментом для формування логічної культури мислення юриста, що є запорукою його успішної професійної діяльності.

Список використаних джерел

1. Скиба Е. К. Концепція розширення прав людини як складова інноваційних підходів політики Community Policing. Community policing: освітні практики: кол. монографі.; за наук. ред. канд. істор. наук, доц. К. М. Недрі. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2023.С. 86-117.

2. Мілян Р. С. Порівняльний аналіз дефініцій «критичне мислення» та «логічне мислення». Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems, 2022. 54, с.121-125.

Аліна КОРЯГІНА

студентка ННІПО

Артур МАРГУЛОВ

доктор історичних наук, доцент,
професор кафедри міжнародних
відносин та соціально-
гуманітарних дисциплін
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ВОЄННИЙ СТАН: КОЛІЗІЇ

Питання захисту прав людини знаходиться на вершині світового порядку та у свідомості міжнародного співтовариства. Тенденцію до розширення та інтернаціоналізації концепції прав людини можна побачити в складній ситуації нинішнього міжнародного політичного сценарію. Багато хто бачить у цьому нову основу для зміни міжнародної політичної системи. Права людини є потужним інструментом внутрішньої та зовнішньої політики держав, потужною операційною парадигмою, спрямованою на боротьбу з авторитарним правлінням, та потужним аргументом на користь законних інтересів втручання. Йдеться про ідеї універсальності концепції прав людини, її захист та просування стають спільним інтересом світової спільноти. Ігнорувати їх означає заперечувати свободу і демократичні цінності.

У міжнародному досвіді останніх двох десятиліть концепція безпеки людини набула широкого поширення, а увага до неї, безперечно, зросла в умовах виникнення конфліктів та загроз нового покоління. Сьогодні питання особистої безпеки посідає центральне місце у міжнародних політичних дискусіях багатьох країн та організацій. Концепція була прийнята у тій чи іншій формі багатьма країнами та міжнародними організаціями (ООН та деякими регіональними організаціями). Зрозуміло, що ця концепція забезпечує оптимальну платформу для координації зусиль уряду щодо вирішення складних та багатогранних завдань захисту людини та викликає занепокоєння щодо деяких проблем, у тому числі можливості появи нових